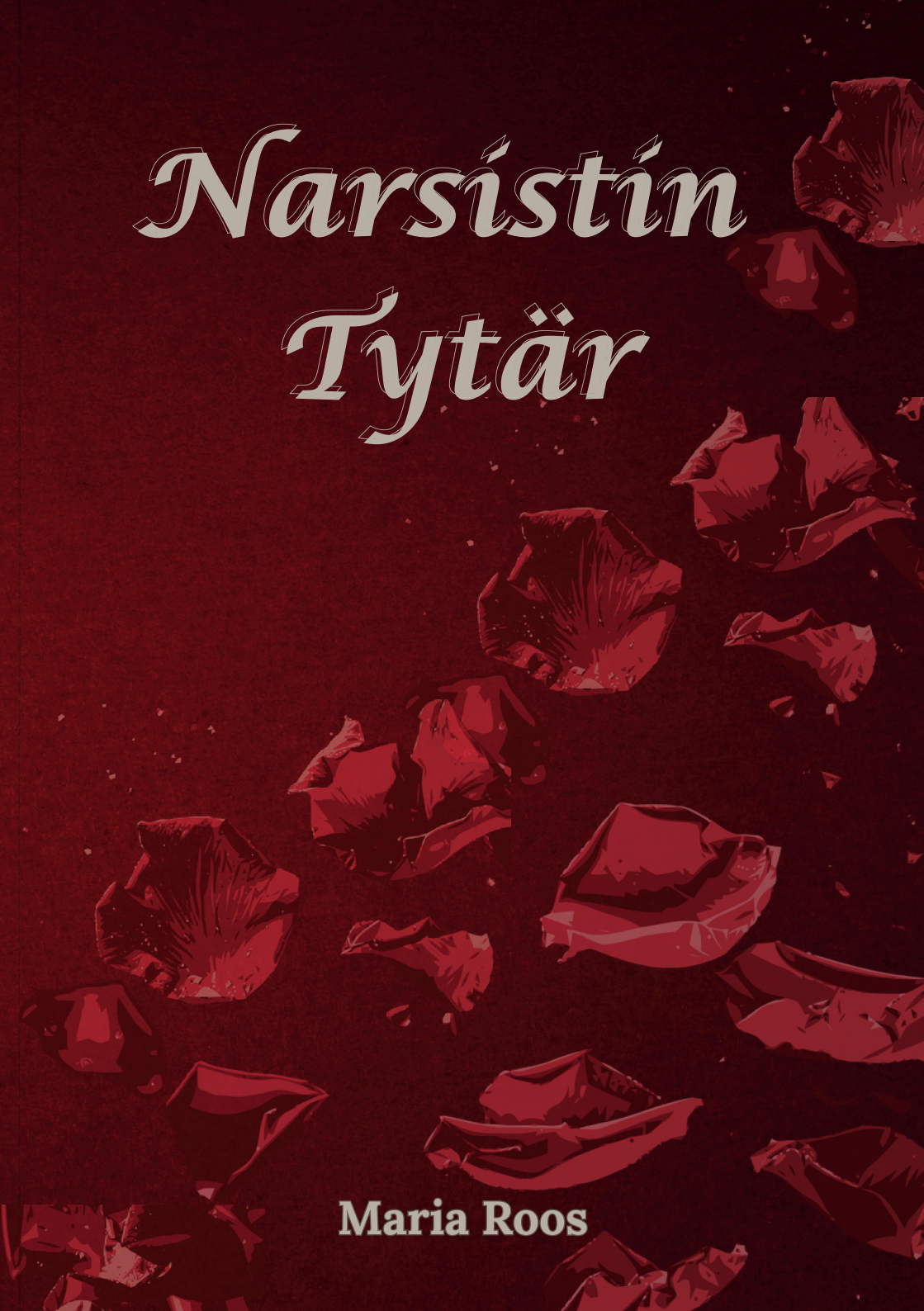

Narsistín Tytär

Maria Roos

NARSISTIN TYTÄR

Omaelämäkerta

Kirjoittanut
Maria Roos

© 2026 Maria Roos

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100
Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri,
Saksa

ISBN: 978-952-89-2133-2

*Omistan tämän kirjan Baballeni, joka on opettanut minulle mitä ehdoton
rakkaus tarkoittaa ja miehelleni, joka on pysynyt rinnallani ja tukenut
minua kaikessa. En olisi tässä ilman teitä. Kiitos, että olette
elämässäni. Rakastan teitä yli kaiken.*

Alkusanat

Mietin pitkään tarinani kirjoittamista, mutta koskaan ei tuntunut olevan sopiva aika sille. Oikeasti minua taisi pelottaa. Lopulta päätin aloittaa kirjoittamisen äitini kuolemaa ympäröivien tapahtumien takia. Kirjoittaessani tätä äitini kuolemasta on kulunut kaksi vuotta. Tarvitsin aikaa tunteiden tasaantumiseen ennen kuin pystyin aloittamaan. Halusin kirjoittaa tarinani oikeista syistä. Jos olisin kirjoittanut vihasena, niin kirjani olisi ollut kosto. Sitä en halunnut. Kirjani on selviytyjille. Kirjani on lapsille, joiden piti aikuistua liian varhain. Kirjani on tyttärelleni, jonka haluan aina muistavan kuinka paljon hän minulle merkitsee. Ennen kaikkea kirjani on minulle, koska ansaitseen tulla kuulluksi. Minulla kesti 33 vuotta myöntää itselleni, että tunteeni ovat oikeutettuja.

Minulle on tärkeää kertoa tarinani mahdollisimman autenttisesti ja voidakseni tehdä näin olen muuttanut henkilöiden ja paikkojen nimiä, jotta henkilöt eivät olisi tunnistettavissa. Kirjani on kuitenkin omaelämäkerta ja kaikki kuvaamani tilanteet ja tapahtumat ovat tapahtuneet minulle. Traumaattisen lapsuuden vuoksi minulla ei ole kovinkaan paljon muistoja varhaislapsuudesta. Olen kokenut seksuaalisen hyväksikäytön lapsena, mutta sitä en tule käsittelemään tässä kirjassa. Aion puhua ainoastaan sen vaikutuksista minuun.

Minulle oli tärkeää kaiken kokemani jälkeen luoda jotain hyvää kaikesta siitä pahasta. Toivon kirjani auttavan muita samassa tilanteessa olevia tuntemaan olonsa vähemmän yksinäiseksi ja tietämään, että tunnelin päässä on valoa. Sinulle, joka samaistut tarinaani haluan sanoa, että olen pahoillani ja et ole yksin.

Ensimmäinen luku

Olen Maria ja tämä on tarinani. Olen aina sanonut, että minulle on jaettu huonot kortit syntymässä. Vanhempani ovat kaksi henkilöä, jotka eivät olisi koskaan saaneet lisääntyä. Siitä huolimatta heillä on viisi lasta ja olen toiseksi vanhin. Jos keneltä tahansa perheessäni kysyttäisiin, he sanoisivat minun olevan sukuni musta lammas. Kysyttäessä samaa mieheltäni hän sanoisi minun olevan sukuni valkoinen lammas. Minä ajattelen itseäni enemmänkin sellaisena kolmijalkaisena harmaan värisenä lampaana. En kuulu mihinkään ja olen vähän rikki.

Kaksikymmentäkolme ensimmäistä vuotta elämästäni henkinen ja fyysinen väkivalta olivat osana arkeani. Traumani seuraa minua edelleen kaikkialle minne menen. Se on mukana kaikessa mitä teen. Kokemani on vaikuttanut suuresti elämäni kulkuun ja siihen millainen ihminen olen tänä päivänä. Nuorempana olin loputtoman optimistinen ja löysin joka tilanteesta positiivisen puolen. Uskoin, että kaikki ihmiset ovat pohjimmiltaan hyviä. Nyt tiedän paremmin. Olin 15-vuotias, kun aloin haaveilemaan unelmien prinssistä, joka tulisi pelastamaan minut perheeltäni. Prinssiä ei kuitenkaan tullut, joten minusta tuli oma suojelijani.

Tänä päivänä olen tyytyväinen elämääni. Minulla on rakastava aviomies ja ihana lapsi sekä kissa. Elämme rauhallista perhe-elämää ilman ylimääräistä draamaa. Tiedän, että sisäinen maailmani tulee aina olemaan vähän rikki, mutta en aio antaa sen estää minua elämästä elämääni. Olen viimeiset pari vuotta panostanut elämäni uudelleen rakentamiseen. Pitkään elin menneessä ja negatiiviset ajatukset valtasivat mieleni. Surin menetettyä aikaa ja kaikkea mistä jäin paitsi. Tämä ei auttanut minua vaan esti minua menemästä eteenpäin. Annoin tahtomattani heille vieläkin valtaa vaikuttaa minuun.

Olen sittemmin tehnyt suuria muutoksia elämässäni. Olen muuttanut asumaan kauas heistä ja olen lopettanut kaiken yhteydenpidon heihin. Olen muokannut arkeani sopimaan minulle paremmin. Olen oppinut kuuntelemaan itseäni ja yritän nykyään olla vaatimatta mahdottomia itseltäni. En voi muuttaa mennyttä, mutta tulevaisuuteen voin vaikuttaa ja olen päättänyt elää hyvää elämää.

Mennäkseni eteenpäin minun on käsiteltävä ensin menneisyyttä. Olen elänyt tapahtumarikasta elämää nuoresta iästäni huolimatta. Olen aina ajatellut, että elämästäni pitäisi kirjoittaa, koska tässä tarinassa on kaikkea; rakkautta, vihaa, kateutta, surua, sairastumista, kuolemaa, itsemurhayritys, väkivaltaa, narsismia, hermoromahdus ja paljon muuta. En kuitenkaan olisi pystynyt tähän ilman perhettäni, joka traumatisoi minua. Otetaan siis pieni esittelykierros. Aloitetaan hirviöstä, josta kaikki lähti eli isästäni Omarista. Hän ansaitsi kauheudellaan kunniapaikan kirjan kannesta. Isäni on narsisti. Hän on terrorisoinut minua koko elämäni. Hän on syypää kaikkeen mitä on tapahtunut, koska hän loi myrkyllisen elinympäristön meille, jossa harva selviää muuttumatta samanlaiseksi kuin hän.

Äitini Ilona oli pitkään hyvä, kunnes hän ei ollut enää. Äitini on satuttanut minua enemmän kuin kukaan muu elämässäni. Minulla on hyvin monimutkaiset tunteet äidistäni. Naisena ymmärrän häntä ja tunnen myötätuntoa häntä kohtaan, mutta tyttärenä en pysty ymmärtämään miksi hän toimi niin.

Veljeni Rami oli osa lapsuuttani, mutta hänen muutettua omaan asuntoon ollessani 12-vuotias en ole ollut hirveästi hänen kanssaan tekemisissä. Veljeni on oletettavasti entinen narkomaani. Sanon näin, koska en tiedä onko hän edelleen kuivilla vai ei. Siskoni Alia on kuin kopio isästäni. Hän vihaa minua, koska luulee äidin pitäneen minusta enemmän kuin hänestä. Alia on tehnyt kaikkensa pilatakseen elämäni. Hän ei ole yksi lempi ihmisistäni. Siskoni Safia on se unohdettu sisar, joka jäi pitkään ilman huomiota. Hän ei tiennyt olevansa onnekas. Tarjolla oli vain huonoa huomiota perheessämme. Tulin hänen kanssaan ihan hyvin toimeen lapsina, mutta myöhemmin hän alkoi viettämään Alian kanssa enemmän aikaa ja hän muuttui yhtä miellyttäväksi ihmiseksi. Nykyään hän asuu Alian ja tämän lasten kanssa samassa asunnossa, koska hän ei pysty olemaan omillaan. Nuorin siskoni Leila on ihan erilainen kuin muut perheestäni. Hän on hyvä. Olimme läheisiä kunnes muutin pois vanhempieni luota. Sen jälkeen en ole saanut tavata häntä paljoa. Äitini kertoi hänelle kerran,

että olin kuollut. Hän teki näin, koska olimme riidelleet jostain. Leilasta oli varmasti hämmentävää nähdä minua sen jälkeen. Ei kuitenkaan mennä asioiden edelle. Aloitetaan tarinan alusta.

Narsistin tytär

Vanhempien tärkein tehtävä on pitää lapsensa turvassa. Mitä tapahtuu, kun oma vanhempi ei olekaan se turva ja oma koti onkin vaarallisin paikka lapsen elämässä?

Lapsen on opittava analysoimaan toisen sanoja, ilmeitä, hiljaisuutta ja kaikkea siltä väliltä.

Maria Roos maalaa koskettavan kuvan elämästään narsisti vanhemman kanssa. Narsistin tytär on syväasukellus traumojen ja selviytymisen ytimeen, mutta se on myös kertomus uskomattomasta sitkeydestä ja vapautumisen tuskallisesta mutta palkitsevasta matkasta. Se on ääni niille, jotka ovat olleet hiljaa liian kauan.

9 789528 921332